TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. balandžio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Paslaugos transporto srityje – Direktyva 2006/123/EB – Paslaugos vidaus rinkoje – Direktyva 98/34/EB – Informacinės visuomenės paslaugos – Informacinės visuomenės paslaugų taisyklė – Sąvoka – Tarpininkavimo paslauga, leidžianti nuosavą automobilį naudojantiems neprofesionaliems vairuotojams, naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle, už mokestį užmegzti ryšį su asmenimis, norinčiais važiuoti mieste – Baudžiamosios sankcijos“

Byloje C–320/16

dėl *tribunal de grande instance de Lille* (Lilio apygardos teismas, Prancūzija) 2016 m. kovo 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. birželio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Uber France SAS,

dalyvaujant

Nabil Bensalem,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, A. Rosas, J. Malenovský ir E. Levits, teisėjai E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby (pranešėjas), K. Jürimäe, C. Lycourgos ir M. Vilaras,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. balandžio 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Uber France SAS*, atstovaujamos advokatų Y. Chevalier, Y. Boubacir ir H. Calvet,

– N. Bensalem, atstovaujamo advokato T. Ismi-Nedjadi,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir R. Coesme,

– Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. Stergiou ir M. Bulterman,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

– Suomijos vyriausybės, atstovaujamos S. Hartikainen,

– Europos Komisijos, atstovaujamos H. Tserepa-Lacombe, J. Hottiaux, Y. G. Marinova, G. Braga da Cruz ir F. Wilman,

– ELPA priežiūros institucijos, atstovaujamos C. Zatschler, Ø. Bø, M. L. Hakkebo ir C. Perrin,

susipažinęs su 2017 m. liepos 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337), iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t., p. 8) (toliau – Direktyva 98/34), 1 straipsnio ir 8 straipsnio 1 dalies, taip pat 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) 2 straipsnio 2 dalies d punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamajame teisme, į kurį civilinė šalis kreipėsi privataus kaltinimo tvarka, bendrovei *Uber France SAS* iškeltą bylą dėl neteisėto sistemos, leidžiančios nuosavą automobilį naudojantiems neprofesionaliems vairuotojams užmegzti ryšį su asmenimis, norinčiais važiuoti mieste, organizavimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 98/34

3 Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2, 5, 11 ir 12 punktuose nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

<…>

2. „Paslauga“ yra bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmeniškų paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

Šiame apibrėžime:

– „teikimas per atstumą“ reiškia, kad paslauga teikiama šalims nesant kartu vienoje vietoje,

– „elektroninėmis priemonėmis [teikiama paslauga]“ reiškia, kad iš pradžių paslauga elektronine įranga pasiunčiama ir priimama duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį tankinimą) ir saugoti, o galutinai perduodama ir priimama laidais, radijo, optinėmis, kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis,

– „asmeniškų paslaugų gavėjo prašymu“ reiškia, kad paslauga teikiama perduodant duomenis asmeniškų prašymu.

Neįtrauktų į šį apibrėžimą paslaugų orientacinis sąrašas pateiktas V priede.

<…>

5. „Paslaugų taisyklė“ – tai bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, kaip nurodyta 2 punkte, ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos minėtame punkte nurodytoms paslaugoms.

<…>

Šiame apibrėžime:

– taisyklė yra laikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jeigu, atsižvelgiant į jos priežasčių išdėstymą ir galiojančią dalį, visa taisykle arba jos atskiromis nuostatomis siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti tokias paslaugas,

– taisyklė nelaikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jei ji turi tokioms paslaugoms tik numanomą ar atsitiktinį poveikį.

<…>

11. „Techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 10 straipsnyje, draudžiantys gaminį gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą.

<…>

12. „Techninio reglamento projektas“ – techninės specifikacijos, kito reikalavimo ar paslaugų taisyklės tekstas, įskaitant administracines nuostatas, parengtas siekiant suteikti dokumentui teisinę galią arba galiausiai jį priimti kaip techninį reglamentą, esantis tokioje parengimo stadijoje, kai dar galima daryti esminius dalinius jo keitimus.“

4 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta:

„Laikydamosi 10 straipsnio nuostatų, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei priežastys nėra aiškios iš projekto.“

5 Remiantis 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1), 10 ir 11 straipsniais, Direktyva 98/34 buvo panaikinta 2015 m. spalio 7 d.

Direktyva 2006/123

6 Direktyvos 2006/123 21 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „[š]i direktyva neturėtų būti taikoma transporto paslaugoms, įskaitant miesto transportą, taksi ir greitosios pagalbos transportą bei uostų paslaugas“.

7 Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta, kad ji netaikoma paslaugoms transporto srityje, įskaitant uosto paslaugas, patenkančioms į EB sutarties V antraštinės dalies, kuri tapo SESV trečiosios dalies VI antraštine dalimi, taikymo sritį.

Prancūzijos teisė

8 *Loi n° 2014-1104 du 1er octobre 2014 relative aux taxis et aux voitures de transport avec chauffeur* (2014 m. spalio 1 d. Įstatymas Nr. 2014-1104 dėl taksi ir transporto priemonių su vairuotoju; JORF, 2014 m. spalio 2 d., p. 15938) į *code des transports* (Transporto kodeksas) įterptas L. 3124-13 straipsnis; jis suformuluotas taip:

„Už klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie verčiasi L. 3120-1 straipsnyje nurodyta veikla, [t. y. teikia atlygintinas asmenų vežimo keliais paslaugas naudodami mažiau kaip dešimties vietų transporto priemones, išskyrus kolektyvinį viešąjį transportą ir privatų asmenų vežimą keliais,] tačiau nėra nei kelių transporto įmonės, galinčios teikti atsitiktines šios knygos I antraštinės dalies II skyriuje nurodytas paslaugas, nei taksi, dviratės ar triratės motorinės transporto priemonės arba transporto priemonės su vairuotoju, kaip tai suprantama pagal šią antraštinę dalį, sistemos organizavimą baudžiama laisvės atėmimu dvejiems metams ir 300 000 EUR bauda.

Juridiniams asmenims, baudžiamąja tvarka pripažintiems padarius šiame straipsnyje nurodytą baudžiamąjį nusižengimą, be baudos, skiriamos *code pénal* (Baudžiamasis kodeksas) 131-38 straipsnyje numatyta tvarka, taip pat skiriamos to paties kodekso 131-39 straipsnio 2–9 punktuose numatytos bausmės. To paties 131-39 straipsnio 2 punkte nurodytas draudimas susijęs su veikla, kuria verčiantis ar dėl vertimosi ja padarytas pažeidimas. Šio straipsnio 2–7 punktuose numatytos bausmės gali būti skiriamos ne ilgiau nei penkeriems metams.“

9 Baudžiamojo kodekso 131-39 straipsnio 2–9 punktuose numatyta:

„Kai įstatymas tai numato, juridiniam asmeniui už nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą gali būti skiriama viena ar kelios toliau nurodytos bausmės:

<…>

2) draudimas – galutinai arba daugiausia penkerių metų laikotarpiu – tiesiogiai ar netiesiogiai užsiimti viena ar keliomis profesinėmis ar socialinėmis veiklomis;

3) teisminės priežiūros skyrimas daugiausia penkerių metų laikotarpiui;

4) įmonės padalinių arba vieno iš kelių įmonės padalinių, kurie buvo naudojami inkriminuojamoms veikoms atlikti, galutinis uždarymas arba uždarymas daugiausia penkerių metų laikotarpiui;

5) draudimas dalyvauti viešuosiuose pirkimuose galutinai arba daugiausia penkerių metų laikotarpiui;

6) draudimas teikti viešą finansinių vertybinių popierių pasiūlymą arba leisti prekiauti savo finansiniais vertybiniais popieriais reguliuojamoje rinkoje galutinai arba daugiausia penkerių metų laikotarpiui;

7) daugiausia penkerių metų laikotarpiui taikomas draudimas išrašyti čekius, kitus nei tie, kurie sudaro galimybę čekio išdavėjui išsiimti lėšų iš čekio apmokėtojo arba yra patvirtinti čekiai, arba atsiskaityti mokėjimo kortelėmis;

8) konfiskavimo bausmė 131-21 straipsnyje numatytomis sąlygomis ir tvarka;

9) pranešimas apie priimtą sprendimą ar jo išplatinimas arba spaudoje, arba bet kokia viešo paskelbimo priemone elektroniniu būdu.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 Per išmaniojo telefono programėlę *Uber France* teikia vadinamąją „Uber Pop“ paslaugą, kuria padeda užmegzti ryšį nuosavą automobilį naudojantiems neprofesionaliems vairuotojams ir asmenims, norintiems važiuoti mieste. Kaip pažymėjo *tribunal de grande instance de Lille* (Lilio apygardos teismas, Prancūzija) savo prašyme priimti prejudicinį sprendimą, minėta bendrovė, per šią programėlę teikdama paslaugą, nustato tarifus, paima iš kliento mokestį už kiekvieną vežimą, perveda jo dalį neprofesionaliam automobilio vairuotojui ir išrašo sąskaitas.

11 Tame teisme, į kurį Nabil Bensalem kaip civilinė šalis kreipėsi privataus kaltinimo tvarka, bendrovei *Uber France* iškelta baudžiamoji byla dėl šių veikų: pirma, laikotarpiu nuo 2014 m. vasario 2 d. iki birželio 10 d. vykdytos klaidinančios komercinės veiklos, antra, bendrininkavimo nuo 2014 m. birželio 10 d. neteisėtai užsiimant taksi verslu ir, trečia, už neteisėtą klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie verčiasi atlygintinu asmenų vežimu keliais naudodami mažiau kaip dešimties vietų transporto priemones, sistemos organizavimą nuo 2014 m. spalio 1 d.

12 2016 m. kovo 17 d. sprendimu *tribunal de grande instance de Lille* (Lilio apygardos teismas) pripažino bendrovę *Uber France* kalta dėl kaltinimo, susijusio su klaidinančia komercine veikla, ir išteisino dėl kaltinimo, susijusio su bendrininkavimu neteisėtai užsiimant taksi verslu.

13 Dėl kaltinimo neteisėtai organizavus klientų ryšio užmezgimo su neprofesionaliais vairuotojais sistemą, inkriminuojamo pagal *code des transports* (Transporto kodeksas) L. 3124-13 straipsnį, minėtam teismui kilo abejonių dėl to, ar ši nuostata turėtų būti laikoma nustatančia informacinės visuomenės „paslaugų taisyklę“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punktą, kurios nepateikimas pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį lemia tai, kad šia direktyva negalima remtis prieš privačius asmenis, ar „paslaugų transporto srityje“ taisyklę, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktą.

14 Šiomis aplinkybėmis *tribunal de grande instance de Lille* (Lilio apygardos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar *code des transports* (Transporto kodeksas) L.3124-13 straipsnis, priimtas kartu su *loi n° 2014-1104 du 1er octobre 2014 relative aux taxis et aux voitures de transport avec chauffeur* (2014 m. spalio 1 d. Įstatymas Nr. 2014-1104 dėl taksi ir transporto priemonių su vairuotoju), yra naujas techninis reglamentas, kuris nėra numanomas ir yra susijęs su viena ar keliomis informacinės visuomenės paslaugomis, kaip tai suprantama pagal [Direktyvą 98/34], dėl to pagal šios direktyvos 8 straipsnį apie šį dokumentą Europos Komisijai turėjo būti pranešta iš anksto, ar jam taikoma [Direktyva 2006/123], pagal kurios [2 straipsnio 2 dalies d punktą] ji netaikoma transportui?

Teigiamai atsakius į klausimo pirmą dalį, jeigu neįvykdoma [Direktyvos 98/34] 8 straipsnyje numatyta pareiga pranešti, ar tai reiškia, kad *code des transports* (Transporto kodeksas) L. 3124-13 straipsniu negalima remtis prieš asmenis?“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Savo klausimo pirma dalimi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 98/34 1 straipsnis ir Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinami taip, kad nacionalinės teisės norma, numatanti baudžiamąsias sankcijas už klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie, neturėdami tam leidimo, teikia atlygintinas asmenų vežimo keliais paslaugas naudodami mažiau kaip dešimties vietų transporto priemones, sistemos organizavimą, turi būti laikoma informacinės visuomenės paslaugų taisykle, kuriai taikoma Direktyvos 98/34 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta pareiga iš anksto pranešti Komisijai, ar, priešingai, tokia teisės norma susijusi su paslauga transporto srityje, nepatenkančia į Direktyvos 98/34 ir Direktyvos 2006/123 taikymo sritį.

16 Pirmiausia pažymėtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamoje teisės normoje numatytos baudžiamosios sankcijos, kaip antai įkalinimas, bauda, draudimas užsiimti profesine ar socialine veikla, įmonės padalinių uždarymas ir konfiskavimas, už klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie, neturėdami leidimo, teikia asmenų vežimo keliais paslaugas, sistemos organizavimą.

17 Pagrindinėje byloje aptariamą paslaugą sudaro pagalba neprofesionaliems vairuotojams ir asmenims, norintiems važiuoti mieste, užmegzti ryšį per išmaniojo telefono programėlę už atlygį, o teikdamas šią paslaugą, kaip nurodyta šio sprendimo 10 punkte, paslaugos teikėjas nustato tarifus, paima iš kliento mokestį už kiekvieną vežimą, perveda jo dalį neprofesionaliam automobilio vairuotojui ir išrašo sąskaitas.

18 Teisingumo Teismas, kai į jį buvo kreiptasi su prašymu priimti prejudicinį sprendimą civilinėje byloje, turėjo progą savo 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendime *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981) paaiškinti, kaip tokia paslauga teisiškai kvalifikuojama pagal Sąjungos teisę.

19 Taigi, Teisingumo Teismas pirmiausia nusprendė, kad tarpininkavimo paslauga, kuri keleiviui ir nuosavą transporto priemonę naudojančiam neprofesionaliam vairuotojui, kuris atliks vežimą, leidžia naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle keistis informacija apie transporto paslaugos rezervavimą, iš esmės atitinka kriterijus, leidžiančius laikyti ją „informacinės visuomenės paslauga“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punktą (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 35 punktas).

20 Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, nagrinėta tarpininkavimo paslauga yra ne vien tarpininkavimo paslauga, kurią sudaro pagalba nuosavą transporto priemonę naudojantiems neprofesionaliems vairuotojams ir asmenims, norintiems važiuoti mieste, užmegzti ryšį naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 37 punktą).

21 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad atitinkamos bendrovės teikiama tarpininkavimo paslauga yra neatsiejamai susijusi su jos parengtu nekolektyvinio miesto transporto paslaugų pasiūlymu, atsižvelgiant, pirma, į tai, kad ši bendrovė siūlo programėlę, be kurios šie vairuotojai nebūtų galėję teikti vežimo paslaugų, o asmenys, norintys važiuoti mieste, nebūtų galėję naudotis šių vairuotojų paslaugomis, ir, antra, į tai, kad minėta bendrovė daro lemiamą įtaką sąlygoms, kuriomis tokie vairuotojai teikia šias paslaugas, visų pirma nustatydama maksimalią vežimo kainą, paimdama šį mokestį iš kliento prieš pervesdama jo dalį neprofesionaliam automobilio vairuotojui ir vykdydama

tam tikrą automobilių kokybės, jų vairuotojų ir vairuotojų elgesio, dėl kurio jų paslaugų tam tikrais atvejais gali būti atsisakyta, kontrolę (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 38 ir 39 punktus).

22 Atsižvelgdamas į šias aplinkybes Teisingumo Teismas nusprendė, kad toje byloje nagrinėta tarpininkavimo paslauga turi būti laikoma bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra vežimo paslauga, sudedamąja dalimi ir dėl tos priežasties kvalifikuojama ne kaip „informacinės visuomenės paslauga“ pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punktą, o kaip „paslauga transporto srityje“ pagal Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 40 punktą).

23 Tuo remdamasis Teisingumo Teismas, be kita ko, padarė išvadą, kad Direktyva 2006/123 šios tarpininkavimo paslaugos nereglamentuoja, nes pagal šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies d punktą paslaugos transporto srityje yra tarp paslaugų, kurios aiškiai nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 43 punktą).

24 Ši išvada dėl tų pačių priežasčių taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamai tarpininkavimo paslaugai, nes iš Teisingumo Teismo turimos informacijos matyti, kad ši paslauga iš esmės nesiskiria nuo šio sprendimo 21 punkte aprašytos paslaugos, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

25 Taigi, su sąlyga, kad tai bus patikrinta, galima teigti, kad tokia, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, teisės norma, kuria remiamasi baudžiamojoje byloje, iškeltoje minėtą tarpininkavimo paslaugą teikiančiai bendrovei, nepatenka į Direktyvos 2006/123 taikymo sritį.

26 Remiantis tuo, darytina išvada, kad ši teisės norma negali būti laikoma informacinės visuomenės paslaugų taisykle, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnį, ir dėl to jai netaikoma šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta pareiga iš anksto pranešti Komisijai.

27 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateikto klausimo pirmą dalį reikia atsakyti taip: Direktyvos 98/34 1 straipsnis ir Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinami taip, kad nacionalinės teisės norma, numatanti baudžiamąsias sankcijas už klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie, neturėdami tam leidimo, teikia atlygintinas asmenų vežimo keliais paslaugas naudodami mažiau kaip dešimties vietų transporto priemones, sistemos organizavimą, yra susijusi su „paslauga transporto srityje“ tiek, kiek taikoma tarpininkavimo paslaugai, kuri teikiama naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle ir yra bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra vežimo paslauga, sudėtinė dalis. Tokia paslauga nepatenka į šių direktyvų taikymo sritį.

28 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į pirmą klausimo dalį, į antrą jo dalį, susijusią su atveju, kai apie tokią teisės normą, kiek ji taikoma tokiai paslaugai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, turėjo būti pranešta pagal Direktyvos 98/34 8 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, 1 straipsnis ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje 2 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinami taip, kad nacionalinės teisės norma, numatanti baudžiamąsias sankcijas už klientų ryšio užmezgimo su asmenimis, kurie, neturėdami tam leidimo, teikia atlygintinas asmenų vežimo keliais paslaugas naudodami mažiau kaip dešimties vietų transporto priemones, sistemos organizavimą, yra susijusi su „paslauga transporto srityje“ tiek, kiek taikoma tarpininkavimo paslaugai, kuri teikiama naudojantis išmaniajam telefonui skirta programėle ir yra bendros paslaugos, kurios pagrindinis elementas yra vežimo paslauga, sudėtinė dalis. Tokia paslauga nepatenka į šių direktyvų taikymo sritį.

Parašai.